கேள்வி:

"மனிதன், தேவனுடைய மாதிரியிலிருந்து எப்பொழுது, எவ்விதம் விலகிச் சென்றான்?"

பதில்:

முதல் மனிதனாகிய ஆதாம், பூரணப்பட்டவராக உண்டாக்கப்பட்டும் - அவர் பாவம் செய்தபோது (ஆதி. 3; ரோமர் 5:12) - விலகிச் செல்பவரானார். அதே போல, நமது கர்த்தருடைய சபையானது, குற்றமற்ற, பிழையற்ற அப்போஸ் தலர்களின் வழிநடத்துதலில் (யோவா. 16:13) தொடக்கப் பட்டிருந்தாலும், இந்த அமைப்பிலும் விசுவாச விலக்கம் உண்டாகும் என்பது பரிசுத்த ஆவியானவரால் முன்னறியப் பட்டிருந்தது (அப். 20:29, 30; 1 தீமோ. 4:1, 3; 2 தெச. 2:1-10). முதலில் இம்மாபெரும் சபை விரைவில் வளரக்கூடும் (தானி. 2:35, 44; மத். 13:31-33), இருப்பினும் அது தனது மேன்மை யிலிருந்து விழுந்து விலகிச் செல்லக்கூடும்.[1]

சபையானது, தனது ஒழுக்கம், ஆராதனை இன்னும் மற்ற அநேக வழிகளிலிருந்து விலகிச் சென்றிருந்தாலும் வேதா கமத்தின் மாதிரியான சபை அரசாங்கத்திலிருந்து, அது எப்படி விலகிச் சென்றது என்பதில் இங்கு நாம் கவனம் செலுத்துவோம்.

பூரணப்பட்டிருந்த காலத்தில், தேவனுடைய சபையின் சரியான முறையிலான அரசாங்கம்பற்றிய அப்போஸ்தலரு டைய உபதேசத்தில், பரிசுத்த ஆவியானவர் வழிநடத்திய வேளையில், ஒவ்வொரு பிராந்திய சபையும் மூப்பர்களையும் அவர்களுக்கு உதவிக்காரர்களையும் கொண்டிருந்தது. இந்த மூப்பர்கள் வேதாகமத்தில், ''மேய்ப்பர்கள்'' அல்லது "கண்காணிகள்" என்று அழைக்கப்பட்டனர் (அப். 20:17, 28; தீத்து 1:5-7). தேவனுடைய ஏற்பாட்டில் மூப்பர்களுக்கிடையில் எவ்வித வேறுபாடு இன்றியும், ஒருவர் மற்ற எல்லாருக்கும் மேலாக இல்லாமலும் இருந்தது. புதிய ஏற்பாடு எழுதப்பட்ட

காலத்தில் இப்படிப்பட்ட ஒரு ஏற்பாடுதான் இருந்தது, ஆனால் சபை அரசாங்கத்தில் இருந்து முதன் முதலாக விலக்கம் ஏற்படும் வரையில்தான் இந்நிலை நீடித்தது. கி.பி. 110ல், இக்னேஷியஸ் என்பவர் தனியாக ஆளக்கூடிய மூப்பரைப்பற்றி எழுதினார். சபையில் இவ்வினோதமான அதிகாரி யார்? ஒரு மூப்பரை "ஆயர்" என்று நியமித்து, மற்றவர்கள் எல்லாம் "மூப்பர்கள்" என்ற நிலையில் இருப்பதற்கு ஒரு வேறுபாடு நிலை தருவிக்கப் பட்டது. ஆயருக்கும் அதிக அதிகாரங்கள் தரப்பட்டு, அவர், "தனியாக ஆளக்கூடிய ஆயர்" என்று ஆனார். சில ஆண்டுகளுக் குள்ளாகவே, தேவனுடைய சபையின் தலைமைத்துவமானது, ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மூப்பர்களால் ஆன அரசாங்கம் என்ற நிலையிலிருந்து, ''மேய்ப்பர் அமைப்பு'' என்ற நிலைக்கு மாறியது. இது சிறிய அளவிலான போப்பின் ஆளுகையாக, ஒரு மனிதனால் ஆளப்படக் கூடியதாக இருந்தது. சபையின் அரசாங்கத்தில் ஏற்பட்ட இந்நிலையானது, மனிதன், தேவனு டைய அமைப்பிலிருந்து விலகிச் சென்றதாகும். "தனி ஒரு நபராக ஆளுகை செய்யும் மூப்பர் உள்ள நிலையானது, கண்காணிகள் அல்லது மூப்பர்களை பன்மையில் பெற்றிருக்கும் நிலைக்கு ஒத்திசைய முடியாது."[2]

புதிய ஏற்பாட்டில் உள்ள எழுதப்பட்ட பதிவுகளிலிருந்து ஆதியில் தாங்கள் விலகிச் சென்றதை நவீன கத்தோலிக்க சபை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறது. ரோமன் கத்தோலிக்க வரலாற்று ஆய்வாளரான ஜார்ஜ் ஸ்டெப்பிங் என்பவர், கத்தோலிக்க சபையின் வரலாறு என்ற தம் நூலில்,

> புனித. இக்னேஷியஸ் என்பவர் எழுதியவைகளில் நாம் முதன்முதலாக ஆயர்கள், குருக்கள் (மூப்பர்கள்) மற்றும் உதவிக்காரர்கள் ஆகியோர் இருப்பது பேசப்படுவதாகக் காண்கிறோம். ... நமது கர்த்தரே அவர்களது பதவியில் அமர்த்தினார் என்பதில் சந்தேகமில்லை, ஆனால் சபையின் பாரம்பரியத்தில் நாம் நமது எஞ்சியுள்ள நம்பிக்கையை வைக்க வேண்டுமே தவிர, புதிய ஏற்பாட்டின் வார்த்தைகளில் அல்ல, ஏனென்றால் அவைகளின்படியான விஷயங்களை நாம் காணப்போவதில்லை என்று கூறினார்.

இப்படிப்பட்ட ஒரு பின்னணியில், சபையின் அரசாங்கத்தி லிருந்து விலகும் அடுத்த படியானது வியப்புக்குரியதாகாது. தனியாக ஆட்சி செய்த மூப்பர், ஒரு சபையை ஆளுகை செய்வதோடு திருப்தியடைய முடியாமற் போயிற்று.

விரைவிலேயே, தனியான ஆளுகை செய்த இம்மூப்பருக்குக் கீழ், அநேக சபைகள் வந்து சேர்ந்தன. பிறகு, ‘‘நகரியத் தலைமையில் அமைந்த அநேக மேற்றிராசனங்கள் என்ற நிறுவனங்கள் பல மாகாணத் தலைநகரங்களில் இருந்த ஆயர்களைத் தலைவர்களாகக் கொண்டு வளர்ந்தன.’’[3] அடுத்தபடியாக, “முதல் தரமான நகரியங்கள்” (அலெக்சான் டிரியா, அந்தியோகு, எருசலேம், ரோம் மற்றும் கான்ஸ்டான்டி நோப்பிள்) ஆகியவைகளில் இருந்த தலைவர்கள் “முற்பிதாக் கள்” என்று அழைக்கப்பட்டனர்.[4] இந்த முற்பிதாக்கள் தங்கள் பகுதிகளில் இருந்த கிறிஸ்தவர்கள்மேல் அதிகாரமுள்ளவர் களாயிருந்தும், ஒருவரும், மற்ற எவருக்கும் மேலானவர்களா யிருந்ததில்லை. உண்மையிலேயே நாலாம் நூற்றாண்டில், இதில் ஒரு ஆயர் உலகளாவிய அதிகாரமுடையவராயிருப் பதற்குப் பதில், ரோமாபுரியின் ராஜாவாகிய கான்ஸ்டன் டைன், எல்லா சபைகளின்மேலும் தனக்கு ‘‘மேலான அதிகாரம்” உள்ளதாக எண்ணினார். இவர்தான் கி.பி. 325ல்[5] முதன்முதலாக நீசியாவில், 318 ஆயர்களைக் கூட்டி முதலாம் பொதுச் சங்கத்தைக் கூட்டினார். இருப்பினும், பதவி ஆசையானது ராஜாக்களிடம் மட்டுமின்றி, மனம்மாறாத பிரசங்கியார்களிடமும் காணப்பட்டது. கி.பி. 595ல், கான்ஸ்டான்டிநோப்பிளின் முற்பிதாவாக இருந்த ஜான் ஃபாஸ்டர் என்பவர், எல்லா ஆயர்கள் மற்றும் முற்பிதாக் களுக்கு மேலான அதிகாரம் உடையவராக விரும்பி, தம்மை அகில உலகின் ஆயர் என்று அழைத்துக் கொண்டார். அப்போது, ரோமாபுரியின் ஆயராக இருந்த கிரகோரி என்பவர் மிகுந்த கோபம் கொண்டு, ராஜாவுக்குப் பின்வருமாறு ஒரு கடிதம் எழுதினார்: ‘‘அகில உலகின் குரு என்று தன்னை அழைத்துக்கொள்பவர் அல்லது அவ்வாறு அழைக்கப்பட விரும்புகின்றவர் யாராக இருப்பினும், அவர் தமது சொந்த சந்தோஷத்திற்காக அப்படிச் செய்வதால், தமது கர்வத்தின் காரணமாக மற்றவர்களுக்கு மேலாக தம்மை உயர்த்துவதால் அப்படிப்பட்டவரே முன் சபிக்கப்பட்ட அந்திகிறிஸ்து ஆவார் என்று நான் உறுதியாகக் கூறுகின்றேன்.’’[6]

தமக்கு அடுத்து ஆயரான மூன்றாம் பானிப்பஸ் உட்பட பின்னாளில் வந்த போப்புகளுக்கு எதிராக கிரகோரி சிறிதளவே அறிந்து பேசினார். ரோமாபுரி ஆயராக இருந்த கிரகோரி தமது மரணம்வரை எதிர்ப்புத் தெரிவித்தும், கான்ஸ்டான்டி

நோப்பிளின் முற்பிதா, கூட்டமைப்பின் ஆயர் என்ற பட்டத்தைத் தொடர்ந்து தரித்துக் கொண்டிருந்தார். ரோமாபுரியின் புதிய ஆயராக மூன்றாம் பானிப்பஸ் பதவிக்கு வந்தபோது, கான்ஸ்டான்டிநோப்பிளின் உரிமை கோரலை மறுப்பதற்கும் மேலாக ஒன்றைச் செய்தார். கொலைகார ராஜாவான போகாஸ் என்பவனின் நட்பைப் பெற்ற அவர், அந்தப் பட்டத்தை கான்ஸ்டான்டிநோப்பிளின் எல்லைகளி லிருந்து நீக்கிவிடும்படியும், அதை ரோமாபுரியில் நிலை நிறுத்தும்படியும் இராஜாவைக் கேட்டுக்கொண்டார். ஜான் மோஷேய்ம் என்பவர் இவ்விஷயத்தை பரோனியுஸ் என்ப வரின் அதிகாரத்திற்குத் தாக்கல் செய்யும்போது, இவ்விஷய மானது "கற்றறிந்த, பண்டைய ஆய்வில் உள்ள அறிவிற்காகக் குறிப்பிடத்தக்கவர்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது'' என்று கூறினார்.[7] இதை எதிர்த்த கான்ஸ்டான்டிநோப்பிளின் ஆயர்கள், தங்களின் கண்காணிப்புப் பகுதியானது, "மேன்மை மற்றும் அதிகாரத்தில் ரோமாபுரிக்குச் சமானமாய்" இருப்ப தோடு, "எல்லாக் கிறிஸ்துவின் சபைகளுக்கும்" மேம்பட்டதாய் இருப்பதாக கூறினார். இந்த மறுப்பை போக்கஸ் கவனிக்க வில்லை, ஆனால் உயர்ந்த கனத்தை ரோமாபுரி ஆயருக்கு அளித்தான், "இவ்விதமாக போப்பின் மேலான அதிகாரம் முதன்முதலாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது."[8]

ரோமாபுரியால் இன்னும் இச்சிக்கப்பட்டதாயுள்ள இப்பட்டம் தேவபக்தியுள்ள கிறிஸ்தவர்களால் அல்ல, ஆனால் சுய இச்சையுடைய போகாஸ் என்ற ராஜாவால் தரப்பட்டது, "மௌரீஷியஸ் என்ற சக்கரவர்த்தியின் ரத்தத்தின்மூலம் ராஜ சிம்மாசனத்திற்கு வந்த போகாஸ் ஒரு அருவருக்கப்பட்டவன் ஆவான்."[9]

இந்நாள் வரைக்கும் தொடர்ந்துகொண்டிருக்கும் விசுவாச விலக்கங்களைப்பற்றி விவாதம் செய்ய இடம் போதாது. ஏவப்பட்ட எழுத்தாளர்கள் முன்னுரைத்தபடியே மிகச் சரியாக விசுவாச விலக்கம் நேரிட்டுள்ளது என்று கூறுவது போதுமா னதாகும்.

குறிப்புகள்

[1]"வழுவாத வரம்" என்ற கத்தோலிக்க விசுவாசமானது "கிறிஸ்தவ உபதேசம்

பற்றிய நன்னெறிக் கல்வி" என்ற நூலில் பின்வருமாறு விளக்கப்படுகிறது: "... கிறிஸ்து ஏற்படுத்தினபடியே, சபையானது காலங்களின் முடிவுவரை நிலைத்திருக்கும்." ரோமன் கத்தோலிக்கரிடமிருந்தே வந்த இந்த விளக்கமானது கத்தோலிக்க சபையானது வேதாகமத்தின் சபையல்ல என்பதை மெய்ப்பிக்கிறது; ஏனெனில், பவுலின் கூற்றுப்படி, வேதாகம சபை குறைவுபடும். ஒரு சபையானது தாங்கள் அப்போஸ்தலருடைய உபதேசத்தை, "போதிப்பதில் ஒருபோதும் சோர்ந்து போனதில்லை, ஒருபோதும் சோர்ந்து போவதில்லை" என்று கூறினால், அது வேதாகமத்தின் சபை அல்ல என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது, ஏனென்றால், உண்மை சபையிலிருந்து அநேகர் "விசுவாசத்தை விட்டு விலகிப் போவார்கள்" அது "விழுந்து போகுதல்" என்று அழைக்கப்படக் கூடும். [2]அடால்ப் ஹார்னாக், "ஆதி சபையின் அமைப்பு முறை," சாமுவேல் மெக்காவ்லி ஜேக்ஸன், ed., மார்க்க அறிவைப்பற்றிய ஸ்காப்-ஹெஜாலின் புதிய சொல்லகராதியில் (கிராண்ட் ரேப்பிட்ஸ், மிச்சிக்கன்: பேக்கர் புத்தக நிலையம், 1951), 8:263. [3]பவுல் ஹின்ஸ்க்கியஸ், "தலைமை ஆயர்" ஸ்கேப் - ஹெரோஸ் அகராதியில், 1:259. [4]பிலீப் மெயர்: "கான்ஸ்டான்டிநோப்பிள்," ஸ்கேப் - ஹெரோஸ் அகராதியில், 3:255. [5]ஜான் லாரன்ஸ் மொஷேய்ம், ஒரு பிரசங்கியின் வரலாறு, புராதனம் மற்றும் நவீனம், trans. அர்க்கிபால்டு மெக்லெய்ன், தொகுதி 1 (நியுயார்க்: ஹார்ப்பர் & சகோதரர்கள், 1871), 106. [6]ஜான் F. ரோ என்பவர் சீரமைப்பு இயக்கங்களின் வரலாறு என்ற நூலில் குறிப்பிடப்பட்டது, 9வது பதிப்பு, rev. (சின்சினாட்டி, ஓஹியோ: F.L.ரோ, 1913), 304. [7]மெஷேயியம், 178. [8]மேற் சொன்னது. [9]மேற் சொன்னது.